

הנח� השיאני לחתא לפניו. הביא שלשם וגזר עליהם גורות דין. תשעה ושלשים קללות ומות, והפיל סמא"ל ואות הפת שלו ממקום קדשיהם מן השמים, וקאיין רגלו של נחש, וארכו מכל חי ומכל בהמה, ופקד עליו שיחיה מפשיט את עורו אחר שבע שנים: ע"כ.

ויאמר אל האשה אף. רבי יוסי אמר, באך פתח ואך הטיל בעולם. אמר לה לאשה, באילן זה ברא הקדוש ברוך הוא ודאי את העולם, אכלו ממנה וחייתם באלהים יודעי טוב ורע. שהרי הוא כה הוא אלהים שמו עז הדעת טוב ורע, ועל זה וחייתם באלהים ידענו וגוי.

אמר רבי יהודה, לא אמר לך, שאלו אמר באילן זה ברא הקדוש ברוך הוא את העולם, נאה קיה, כי הוא גברון ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא, מאילן זה אכל הקדוש ברוך הוא ואנו ברא את העולם, וכל אמן שנוא את חברו, אכלו ממנה ובאמת תהיו בוראי עולמות. ועל זה כי ידע אלהים כי ביום אכלכם מפהו וגוי, ומשום שהוא ידע את זה, צוה אתם עליו שלא תأكلו ממנה.

אמר רבי יצחק, מכל דברו שקר. בתקלה שאמרו שקר היה - שפטוב אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עז הגן, ולא לך, שהרי בתוב מכל עז הגן אכל תאכל, וכלם התיר לו.

אמר רבי יוסי, הרי שנינו שצוה אותו הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה, שפטוב ויצרו. ה' - על ברפת האדים - על שפיכות דמים. אמר על גלי עריות. וכי במה אנשי הוו

אמירה לפניו רבונו של עולם, הנחש השיאני לחתוא לפניו. הביא שלשתן וגזר עליה גורות דין תשעה ושלשים קללות ומות והפיל סמ"ל ואת הפת שלו ממקום קדשתן מן השמים, וקאיין רגלו של נחש ואירדו מכל חי ומכל בהמה ופקד עליו שיחיה מפשיט את עורו אחר שבע שנים.

שיחיה מפשיט ע"כ: (עד כאן מההשומות)

ויאמר אל האשה אף. רבי יוסי אמר. באך פתח ואך אטיל בעולם. אמר לה (דף לו ע"א) לאתתא באילנא דא ברא קדשא בריך הוא עלםא וקדאי. אכלו מניה וחייתם באלהים יודעי טוב ורע. דהא איהו הכי הרי אלהים שמייה עז הדעת טוב ורע. ועל דא וחייתם באלהים יודעי וגוי.

אמר רבי יהודה לא אמר הכי. לאלו אמר באילנא דא ברא קדשא בריך הוא עלמא, יאות דהה. כי הוא גברון ביד החוצב בו. אבל לא אמר אלא מאילנא דא אבל קדשא בריך הוא וכדיין ברא עלםא, וכל אומן סני לחבריה, אכלו מניה ואותו תהונ בראן עלמין. ועל דא כי ידע אלהים כי ביום אכלכם מפהו וגוי, ובגין דאיהו ידע דא אפקיד לכוכב עליה דלא תיכלו מניה.

אמר רבי יצחק בכלא מלילו שקר. בשירותא דאמרו שקרא הנה. דכתיב אף כי אמר אלהים לא תאכל מכל עז הגן. ולאו הכי. דהא כתיב מכל עז הגן אבל תאכל וכלהו שרא ליה.

אמר רבי יוסי ה' נניין דפקיד ליה קדשא בריך הוא על עובדה זרה דכתיב ויצרו. כי על ברפת השם. אלהים על הדינין. על האדם על שפיכות דמים. לאמר על גלי עריות. וכי במה איןשי הוו